

БОЯН БОЙЧЕВ

РАЗГОВОР

chitanka.info

Обречен.
Всичко е агония.
Колко надежди пропиляни,
Колко думи, колко мисли,
Колко чувства!
Няма вече мечти, —
Прошепна вятърът —
Те със мен са отлетели.
Накъде?
Където да ги стигнеш
Няма да можеш, няма да можеш.
Но те са вечни!
Изтекоха, —
Каза дъждът пороен —
Изтекоха в реките ежедневни.
Колко надежди пропиляни!
Няма надежди —
Усмихна се слънцето —
Не се надявай!
Птиците ги няма,
Няма кой да кацне на рамото.
Воюващи чувства,
Забравени думи, затихващи мисли,
Надежди неразбрани.
Самоирония.
Вечност.

есента на 2007 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.